

Arrest

nr. 209 029 van 7 september 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. DESGUIN
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 2 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. DESGUIN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beschikt over de Angolese nationaliteit en werd geboren op 27 januari 1989 in Malange. U groeide op in Luanda en woonde daar toen een vriend van u, u in juni 2015 vertelde over een manifestatie van de organisatie 15+2 die zou plaatsvinden. U besloot samen met uw vriend naar deze manifestatie te gaan omdat u de werkloosheid en het gebrek aan vrijheid van meningsuiting in Angola wilde aanklagen. Toen u op deze manifestatie aanwezig was, kwam de politie tussenbeide waarna alle deelnemers wegliepen. U werd op uw been geslagen door een politieman maar u slaagde erin weg te lopen en naar huis te gaan. Op 10 of 11 september 2015 kwam de politie u thuis opzoeken maar u was toen op een feest.

Toen u de volgende ochtend thuiskwam hoorde u dat de politie was langsgelopen en u besloot onder te duiken, bij uw vriendin in de wijk Lubanga en daarna in de wijk Benfica. U contacteerde een smokkelaar die u een visum voor België bezorgde en u vertrok op 25 december 2016 naar Kinshasa waar u op 28 december 2016 het vliegtuig nam en op 29 december 2016 in Brussel landde. Na 4 dagen in Brussel kam u een persoon uit Duitsland tegen die u naar Duitsland bracht waar u asiel aanvraag op 18 januari 2017. Omwille van uw visum voor België werd u vanuit Duitsland naar België gebracht waar u asiel aanvraag op 27 juli 2017.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u in Luanda in juni 2015 zou deelgenomen hebben aan een manifestatie die georganiseerd werd door een beweging die 15+2 (Quinze+ Dois) zou heten (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS in het administratief dossier en gehoorverslag CGVS p. 5).

Er werd u, tijdens uw gehoor op het CGVS, gevraagd of dit de officiële naam is van de organisatie en u zei dat dit de naam is die ze gebruiken. Gevraagd waarom deze groep zo heet, ontwijkt u de vraag en zegt u dat het de naam is die de groep heeft en dat deze protesten en manifestaties organiseert. **Gevraagd waar die naam vandaan komt, waarom die groep zo heet, zegt u dan dat het "geen betekenis" heeft, dat het gewoon de naam van de groep is en dat men meteen weet over welke groep het gaat als men in Angola 15+2 hoort** (zie gehoorverslag CGVS p.5).

U verklaarde verder over deze groep dat hun doel is om het land te ontwikkelen, vooruit te gaan. Gevraagd naar activiteiten van deze groep, ontwijkt u de vraag en zegt u dat **Luaty Beirao** de leider en oprichter was en dat hij oorspronkelijk een zanger is. Opnieuw gevraagd naar de activiteiten van deze groep, zegt u dan dat **jullie deelnamen aan een manifestatie op het 1 mei plein in Luanda**, met plakkaats waarop jullie geschreven hadden "vrijheid voor de Angolezen, wij willen werk" en dat was het. **U verklaarde verder dat deze manifestatie op 20 of 21 juni 2015 zou plaatsgevonden hebben** (zie gehoorverslag CGVS p.5).

Toen er u gevraagd werd met hoeveel jullie ongeveer waren tijdens de manifestatie, zei u dat veel mensen konden weglopen en dat u zag dat ze ongeveer 20 mensen arresteerden. U verklaarde verder dat u zag dat **Luaty Beirao, Inocencio en Druz** opgepakt werden (zie gehoorverslag CGVS p.8).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat de naam 15+2 geen naam is van een organisatie of groep in Angola. De naam 15+2 verwijst naar het proces, de rechtszaak van 17 mensenrechtenactivisten die opgepakt werden in 2015. Men spreekt over 15+2 omdat er in juni 2015, vijftien personen werden opgepakt en de Angolese autoriteiten later nog twee jonge vrouwen oppakten die samen met de eerder 15 opgepakte activisten terechtstonden.

Verder blijkt uit deze informatie dat de eerste 13 activisten, waaronder Luaty Beirao en Innocent Druz (wat dus de naam is van 1 persoon en niet van 2 verschillende personen zoals u verkeerdelijk verklaarde) opgepakt werden op 20 juni 2015 toen ze deelnamen aan een conferentie in Luanda over de "Filosofie van een vredevolle revolutie" waar men de Angolese adaptatie van het boek "From Dictatorship tot Democracy" besprak. De 13 activisten die deelnamen aan deze conferentie op 20 juni 2015 waren allen leden van de MRA (Revolutionaire beweging van Angola).

Toen er u gevraagd werd of u de naam Movimento Revolucionario de Angola of MRA kent, zei u dat u deze naam niet kende (zie gehoorverslag CGVS p.9). Toen er u gevraagd werd of u iets wist over mensen die opgepakt werden in Luanda in juni 2015, tijdens een conferentie, tijdens een voorstelling van een boek, zei u dat u daar niets van weet (zie gehoorverslag CGVS p.9).

Er moet dus vastgesteld dat u geen enkele kennis heeft over de gebeurtenissen die leidden tot de arrestatie van de 17 Angolese activisten die later bekend werden als de 15+2. U verklaart zelfs verkeerdelijk dat 15+2 de naam zou zijn van een organisatie die manifestaties

organiseert en verklaarde ook verkeerdelijk dat Luaty Beirao, volgens u de leider van deze groep, tijdens een manifestatie werd opgepakt op 20 of 21 juni 2015.

Bijgevolg kan er dan ook geen enkel geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u zou gezocht worden door de Angolese politie omwille van uw deelname aan een manifestatie.

Er kan dus in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: een vaccinatiekaart en een medisch verslag met daarin de uitslagen van een bloedtest. Deze documenten hebben geen link met uw asielrelaas en veranderen de hierboven gedane vaststellingen dan ook niet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het enige middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 tot 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen, van het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast: **“(…)Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade ’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.**

U verklaarde dat u in Luanda in juni 2015 zou deelgenomen hebben aan een manifestatie die georganiseerd werd door een beweging die 15+2 (Quinze+ Dois) zou heten (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS in het administratief dossier en gehoorverslag CGVS p. 5).

*Er werd u, tijdens uw gehoor op het CGVS, gevraagd of dit de officiële naam is van de organisatie en u zei dat dit de naam is die ze gebruiken. Gevraagd waarom deze groep zo heet, ontwijkt u de vraag en zegt u dat het de naam is die de groep heeft en dat deze protesten en manifestaties organiseert. **Gevraagd waar die naam vandaan komt, waarom die groep zo heet, zegt u dan dat het “geen betekenis” heeft, dat het gewoon de naam van de groep is en dat men meteen weet over welke groep het gaat als men in Angola 15+2 hoort** (zie gehoorverslag CGVS p.5).*

*U verklaarde verder over deze groep dat hun doel is om het land te ontwikkelen, vooruit te gaan. Gevraagd naar activiteiten van deze groep, ontwijkt u de vraag en zegt u dat **Luaty Beirao** de leider en oprichter was en dat hij oorspronkelijk een zanger is. Opnieuw gevraagd naar de activiteiten van deze groep, zegt u dan dat **jullie deelnamen aan een manifestatie op het 1 mei plein in Luanda, met***

plakkaten waarop jullie geschreven hadden “vrijheid voor de Angolezen, wij willen werk” en dat was het. **U verklaarde verder dat deze manifestatie op 20 of 21 juni 2015 zou plaatsgevonden hebben** (zie gehoorverslag CGVS p.5).

Toen er u gevraagd werd met hoeveel jullie ongeveer waren tijdens de manifestatie, zei u dat veel mensen konden weglopen en dat u zag dat ze ongeveer 20 mensen arresteerden. U verklaarde verder dat u zag dat Luaty Beirao, Inocencio en Druz opgepakt werden (zie gehoorverslag CGVS p.8).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat de naam 15+2 geen naam is van een organisatie of groep in Angola. De naam 15+2 verwijst naar het proces, de rechtszaak van 17 mensenrechtenactivisten die opgepakt werden in 2015. Men spreekt over 15+2 omdat er in juni 2015, vijftien personen werden opgepakt en de Angolese autoriteiten later nog twee jonge vrouwen oppakten die samen met de eerder 15 opgepakte activisten terechtstonden.

Verder blijkt uit deze informatie dat de eerste 13 activisten, waaronder Luaty Beirao en Innocent Druz (wat dus de naam is van 1 persoon en niet van 2 verschillende personen zoals u verkeerdelijk verklaarde) opgepakt werden op 20 juni 2015 toen ze deelnamen aan een conferentie in Luanda over de “Filosofie van een vredevolle revolutie” waar men de Angolese adaptatie van het boek “From Dictatorship tot Democracy” besprak. De 13 activisten die deelnamen aan deze conferentie op 20 juni 2015 waren allen leden van de MRA (Revolutionaire beweging van Angola).

Toen er u gevraagd werd of u de naam Movimento Revolucionario de Angola of MRA kent, zei u dat u deze naam niet kende (zie gehoorverslag CGVS p.9). Toen er u gevraagd werd of u iets wist over mensen die opgepakt werden in Luanda in juni 2015, tijdens een conferentie, tijdens een voorstelling van een boek, zei u dat u daar niets van weet (zie gehoorverslag CGVS p.9).

Er moet dus vastgesteld dat u geen enkele kennis heeft over de gebeurtenissen die leidden tot de arrestatie van de 17 Angolese activisten die later bekend werden als de 15+2. U verklaart zelfs verkeerdelijk dat 15+2 de naam zou zijn van een organisatie die manifestaties organiseert en verklaarde ook verkeerdelijk dat Luaty Beirao, volgens u de leider van deze groep, tijdens een manifestatie werd opgepakt op 20 of 21 juni 2015.

Bijgevolg kan er dan ook geen enkel geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u zou gezocht worden door de Angolese politie omwille van uw deelname aan een manifestatie.

Er kan dus in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: een vaccinatiekaart en een medisch verslag met daarin de uitslagen van een bloedtest. Deze documenten hebben geen link met uw asielrelaas en veranderen de hierboven gedane vaststellingen dan ook niet.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Waar verzoeker stelt de redenering van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te betwisten waarbij gesteld wordt dat de 17 activisten niet als een organisatie kan worden beschouwd en meent dat dit minstens als een beweging kan worden gezien, doet verzoeker geen afbreuk aan de informatie aanwezig in het administratief dossier waaruit blijkt dat deze groep mensen evenmin als een beweging kan worden aanzien. Uit deze informatie blijkt dat de naam 15+2 geen naam is van een organisatie of groep of beweging in Angola. De naam 15+2 verwijst naar het proces, de rechtszaak van 17 mensenrechtenactivisten die opgepakt werden in 2015. Men spreekt over 15+2 omdat er in juni 2015, vijftien personen werden opgepakt en de Angolese autoriteiten later nog twee jonge vrouwen oppakten die samen met de eerder 15 opgepakte activisten terechtstonden.

De bewering dat hij geen lid was van de “organisatie” (sic) en slechts één keer deelnam aan een betoging, nooit deftig werd geïnformeerd waardoor van hem geen uitgebreide kennis mag worden

verwacht omtrent deze beweging, hun stichters en voorgeschiedenis is geen ernstig verweer te noemen.

Verzoeker verklaarde immers dat hij in Luanda in juni 2015 zou deelgenomen hebben aan een manifestatie die georganiseerd werd door een beweging die 15+2 zou heten, terwijl hij geen enkele kennis heeft over de gebeurtenissen die leidden tot de arrestatie van de 17 Angolese activisten die later bekend werden als de 15+2 en zelfs verkeerdelijk verklaarde dat 15+2 de naam zou zijn van een organisatie die manifestaties organiseert en dat Luaty Beirao, volgens hem de leider was van deze groep, tijdens een manifestatie werd opgepakt op 20 of 21 juni 2015. Van verzoeker kan wel degelijk worden verwacht dat hij over de kern van zijn asielaanspraak correcte en duidelijke verklaringen kan afleggen.

Het betoog dat de verzoeker tijdens het gehoor de kans niet werd gegeven om zijn volledig relaas te geven en er geen enkele vraag werd gesteld over de betoging zelf en de daden van vervolging waar hij een slachtoffer van was, vindt geen weerslag in het gehoorverslag. Hieruit blijkt dat verzoeker op een afdoende wijze de kans werd gegeven zijn problemen te duiden. Verzoeker verklaarde uitdrukkelijk dat zijn deelname aan activiteiten van de "organisatie" 15+2 zijn problemen heeft veroorzaakt, waardoor er vervolgens hierover tal van vragen werden gesteld (stuk 5, gehoorverslag, p. 5). Ook werd hem gevraagd welke gebeurtenissen ertoe hebben geleid dat hij uit Angola moest vertrekken (stuk 5, gehoorverslag, p. 8). Er kan bijgevolg niet worden ontkend dat verzoeker wel degelijk de kans heeft gehad zijn problemen te duiden. Aangezien verzoekers verklaringen desbetreffend in schril contrast staan met de informatie in het administratief dossier kan er terecht geen geloof aan worden gehecht.

Het verwijzen naar en toevoegen van een rapport, met betrekking tot de schendingen van de vrijheid van vereniging en meningsuiting, aan het verzoekschrift en de bij de ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota met 4 persberichten en een algemeen rapport over de algemene veiligheidssituatie in Angola en meer bepaald de gebeurtenissen rond de 15 + 2 beweging volstaan niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

Wat betreft het medisch attest dat bij het verzoekschrift werd gevoegd, moet worden opgemerkt dat dit geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. *In casu* stelt de arts de littekens van verzoeker en de omvang ervan vast, maar verwijst de arts wat betreft de oorzaak van de verwondingen naar de verklaringen van verzoeker.

Verzoeker legt ter terechtzitting per aanvullende nota nog een attest van 6 augustus 2018 neer waaruit blijkt dat hij in psychologische behandeling is bij het Centre d'Accueil Rapproché pour Demandeurs d'Asile. Hieruit kan enkel worden afgeleid dat verzoeker psychologisch in behandeling is. In het attest wordt er geen enkele diagnose gesteld noch dat verzoeker gelet op zijn mentale gezondheid ten tijde van het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet bij machte was om pertinente en duidelijke verklaringen af te leggen.

2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont ingevolge deze vaststellingen niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.6. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar Angola een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in

artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.7. In het kader van de devolutive kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.8. In zoverre verzoeker nog artikel 3 EVRM geschonden acht, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.9. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF